

Lászlóffy Aladár

HATTYÚDAL

A hideg vízben hátradőlve,
a kád medrében hallgatok,
rendesen meg sem vagyok ölve –
a semmi gyöngyein habok,

csak halvány gőzöm lebeg resten,
ma, télen hidegebb az ész,
én csak a szappanom kerestem,
még tőlem függött az egész,

csak kedvem vonult el a gőzzel
az alkalmatlan test felől –
mint gumi-Senecát ma, ősszel,
egyszer majd jön Nero s megöl,

csak hírem vérzik el a vízben:
az alkalmatlan verzió,
s mint gipsz-Marat egy Hitchcock-filmben
megmutatom, hogy halni jó,

bebizonyítom, hogy a semmi
nem folyik elég gyorsan el –
volt időm Dante, Duna lenni,
s a fürdővizem énekel.

LATINOK A TROLIBUSZBAN

Kisértetek kísértetek haza ma.
Ismerős volt a gének dallama.
Mint gólvihar, mely végleg el nem ült,
még meghordozzák boldog, felhevült
fellegeik bőszi viadalszagát,
Petrarca-landból jöve szállnak át,
s Rinascitybe tódul seregük,
elhagyott chiantik, kólák és betűk.
Mint szurkolók a mérkőzés után,

gyermetegen kereplón és dudán
továbbítják, mit ős-Beethovenék
szarvasbőgéséből máig kiszűrte a lég,
hordozzák... tél-konfettit szór a szél.
Pedig a múlt még latinul beszél:
a lelátón felejtett fegyverek ---
Kísértetek! hazakísértetek.

MÍNUSZ KÖRBEN

Már fél hat volna? Félheted,
ha megérted a félhatot.
Ugyan honnan is tudhatod,
eddig ki mennyit érhetett?
Inflációtól félhetek:
eddig is voltak fél hatok,
megszokott, biztos fél hatod
nekik ma megér fél hetet,
s nem engednek több félhatot!
...Csak héttől hatig élhetek.

Kányádi Sándor

DALOCSKA

sziszegő szerelem
novemberi eső
kihűlt ölelések
szalmáján neszező

megállt az éjszaka
fordulni nem akar
minden-egy percével
csontomig kitakar

1973